2021. január 20., szerda

P9_TA(2021)0012

A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2020. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2021. január 20-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2020. évi éves jelentés (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésre,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) 1975. évi Helsinki Záróokmányára,

— tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatra ([1]),

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének a „Világunk átalakítása: Fenntartható fejlődési keretrendszer 2030" című, 2015. szeptember 25-i határozatára,

— tekintettel a külső konfliktusok és válságok integrált megközelítéséről szóló, 2018. január 22-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Jemennel foglalkozó elismert nemzetközi és regionális szakértőkből álló csoportjának „Yemen: Pandemic of Impunity in a Tortured Land" (Jemen: a büntetlenség járványszerű terjedése egy meggyötört országban) című, a 2019. július–2020. június közötti időszakra vonatkozó harmadik jelentésére,

— tekintettel az Európai Unió 2016. június 28-án közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,

— tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. április 8-i közös közleményére a Covid19-járványra való globális szintű uniós reagálásról (JOIN(2020)0011),

— tekintettel „A nemek közötti egyenlőség az EU kül- és biztonságpolitikájában" című, 2020. október 23-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, az EU különleges képviselőinek hatásköréről és megbízatásáról szóló, 2019. március 13-i ajánlására ([3]),

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325(2000) számú határozatára,

— tekintettel a 2015–2020 közötti időszakra vonatkozó európai biztonsági stratégiára,

— tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. június 10-i, „A Covid19-cel kapcsolatos dezinformáció kezelése – lássuk a valós tényeket" című közös közleményére (JOIN(2020)0008),

— tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ([4]),

([1]) HL C 210., 2010.8.3., 1. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0286.
([3]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0172.
([4]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

— tekintettel a biztonságról és a védelemről szóló, 2020. június 17-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel a „2020. évi stratégiai előrejelzési jelentés: Stratégiai előrejelzés – A reziliensebb Európa felé vezető út felvázolása” című, 2020. szeptember 9-i bizottsági közleményre,

— tekintettel a 2019. június 18-i, 2019. július 15-i, 2019. október 14-i, 2019. december 12-i tanácsi következtetésekre, az uniós külügyminiszterek 2020. május 15-i nyilatkozatára, valamint a Törökország által a Földközi-tenger keleti térségében folytatott jogellenes tevékenységekről szóló, 2019. június 20-i, 2019. október 17-i és 2020. október 1-jei európai tanácsi következtetésekre, továbbá az Északkelet-Szíriáról szóló, 2019. október 14-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel „A Covid19 leküzdése és a világjárványt követő helyreállítás során a Nyugat-Balkánnak nyújtott támogatásról – A Bizottság hozzájárulása a 2020. május 6-i EU–Nyugat-Balkán vezetői találkozót megelőzően” című, 2020. április 29-i bizottsági közleményre (COM(2020)0315),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0266/2020),

A. mivel a Parlamentnek kötelessége és felelőssége a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) feletti demokratikus felügyelet gyakorlása, és e szerepkör teljes mértékű betöltéséhez meg kell kapnia a szükséges információkat, időben és átlátható módon, valamint a hatékony eszközöket, többek között valamennyi védelmi ipari program vonatkozásában is;

B. mivel az Unió közös kül- és biztonságpolitikája a biztonság és stabilitás garantálására törekszik a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása európai értékeinek egyidejű előmozdításával;

C. mivel a világon agresszív geopolitikai versengés zajlik, amely gyors és megfelelő válaszmechanizmusokat és reagálási képességet tesz szükségessé a külpolitika területén;

D. noha az erőteljesebb, ambiciózusabb, hitelesebb és egységesebb közös külpolitikára egyre kényszerítőbb szükség van, minthogy az Unió többszörös geopolitikai kihívásokkal szembesül a tágabb régióban, amelyek közvetve vagy közvetlenül valamennyi tagállamát és polgárát érintik;

E. mivel a kül- és biztonságpolitika terén az Unió nem használja ki a benne rejlő lehetőséget a tagállamai közötti egység hiánya miatt;

F. mivel egyetlen uniós tagállam sem képes egyedül kezelni a napjainkban Európa előtt álló globális kihívások egyikét sem; mivel az ambiciózus és hatékony közös kül- és biztonságpolitikát elegendő pénzügyi forrással, valamint jobb döntéshozatali mechanizmussal kell támogatni;

G. mivel a Covid19-világjárvány nyomán a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és az alapvető szabadságok helyzete a világ számos pontján meggyengült és a dezinformációs kampányok és a nem uniós országokból kiinduló kibertámadások fokozódtak; mivel a szabályokon alapuló nemzetközi rend szerinti többoldalú együttműködés helyett izolacionalista, egyoldalú és globalizációellenes tendenciák és a rendszerszintű versengés vált hangsúlyosabbá;

H. mivel a nemzetközi biztonságra, valamint az Unió értékeire, érdekeire és befolyására valós fenyegetést jelentenek azok a kihívások, amelyeket például a populizmus és a tekintélyelvű rendszerek újbóli megjelenése, a nemzetközi jog, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának elutasítása, valamint a liberális demokrácia és a multilateralizmus elleni támadások, továbbá a nagyhatalmak közötti, immár – különösen az Egyesült Államok és Kína közötti kapcsolatok esetében – rivalizálásba torkollt verseny képviselnek, és fennáll annak veszélye, hogy az EU kimarad a döntések meghozatalából, és súlyos hátrányt szenved az ilyen versengés miatt;

I. mivel az európai szomszédságpolitika (ENP) kulcsfontosságú eszköz az Unió keleti és déli szomszédai tekintetében;

J. mivel az Unió határain és közvetlen szomszédságában az instabilitás és a kiszámíthatatlanság közvetlen veszélyt jelent az Unió és tagállamai biztonságára; mivel a Covid19-világjárvány a nemzetközi biztonsági környezet romlásához vezethet; mivel a világjárvány súlyos gazdasági és társadalmi következményei komoly hatással lesznek világszerte a szegénység és az egyenlőtlenség jelenlegi szintjére, és ezért mély társadalmi elégedetlenséghez és komoly tiltakozásokhoz vezethetnek, ami sok instabil országban újabb tényezője lehet az instabilitásnak; mivel az elmúlt években felbukkanó fenyegetések – köztük a kiberfenyegetések, az éghajlatváltozás és a világjárványok – olyan valósággá

váltak, amelyek egyre súlyosabb hatást gyakorolnak az emberi élet különböző aspektusaira, valamint a fejlődési lehetőségekre, a világ geopolitikai rendjére és stabilitására;

K. figyelembe véve, hogy a globális tengeri információk kiaknázása alapvető fontosságú a stratégiai megfigyelési funkció biztosításához, a kockázatelemzés lehetővé tételéhez, az Unió és a tagállamok érdekében történő korai előrejelzéshez, valamint a polgári és katonai tengeri biztonsági műveletekhez nyújtott információs támogatás megerősítéséhez;

L. mivel a terrorizmus elleni küzdelem a 2015–2020 közötti időszakra vonatkozó európai biztonsági stratégia egyik legfőbb prioritása;

M. mivel a Covid19-világjárvány rámutatott az EU tekintélyelvű rendszerekkel szembeni sebezhetőségére, az EU hagyományos külső szövetségeinek sebezhetőségére és arra, hogy az Uniónak olyan külpolitikáról kell gondoskodnia, amely összhangban van alapvető értékeivel; mivel ez arra hívja fel az Uniót, hogy gondolja át külkapcsolatait, és azokat a szolidaritásra és a multilateralizmusra alapozza; mivel a Covid19-világjárvány és annak messze ható következményei különösen a legkiszolgáltatottabbakat sújtják, főként azokban a régiókban, ahol gyengébb az egészségügyi és szociális ellátórendszer;

N. mivel az elmúlt években újabb többdimenziós kihívások merültek fel, ideértve a tömegpusztító fegyverek elterjedését, a nonproliferációs megállapodások megkérdőjelezését, a regionális konfliktusok – lakóhelyelhagyásokhoz vezető – súlyosbodását, a természeti erőforrásokért folyó versenyt, az energiafüggőséget, az éghajlatváltozást, a bukott államok konszolidálását, a terrorizmust, a nemzetközi szervezett bűnözést, a kibertámadásokat, illetve a dezinformációs kampányokat;

O. mivel, tekintettel a jelentős fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési megállapodások összeomlására és az új fegyvertechnológiák gyors fejlődésére, a közös kül- és biztonságpolitikának elsődlegesen a leszerelésre, a fegyverzet-ellenőrzésre és a nonproliferációra kellene összpontosítania, hogy megvédje az uniós polgárokat, a nemzetközi stabilitást és biztonságot; mivel a 2008/944/KKBP közös álláspontot aktualizálni kell a szigorúan alkalmazandó és végrehajtandó kritériumok tekintetében;

Az EU „választott partnerként" való pozicionálása a változó geopolitikai rendben

1. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány arra figyelmeztet, hogy erősebb, önállóbb, egységesebb és asszertívabb uniós kül- és biztonságpolitika szükséges ahhoz, hogy az Unió befolyásosabb vezető szerepet vállalhasson a nemzetközi színtéren, hogy megvédhesse és továbbfejleszthesse a szabályalapú nemzetközi rendet, garantálva a multilateralizmust, a demokráciát és az emberi jogokat, valamint határozottabban előmozdítva értékeit és érdekeit világszerte; rámutat, hogy ennek eléréséhez az Uniónak először sikeresen kell segítenie a közvetlen szomszédságában található partnereit;

2. támogatja és védi az EU azon szerepét, melynek keretében a világ minden pontján megbízható partnerként, a harmadik felek által előnyben részesített „választott partnerként", a konfliktusrendezés és a mediáció során elvhű, de nem dogmatikus, becsületes közvetítőként jár el, a globális konfliktusokban a konstruktív szerepet előnyben részesítve támogatja a diplomáciát és a párbeszédet, a fenntartható fejlődés fő támogatójaként és a multilaterális keretrendszer egyik vezető hajtóerejeként támogatójaként lép fel, ugyanakkor globális szereplőként készen áll arra is, hogy szükség esetén önállóan és határozottan lépjen fel az uniós értékek és érdekek védelmében, biztosítva saját biztonságát és előmozdítva a nemzetközi békét és stabilitást az ENSZ Alapokmányában és a nemzetközi jogban rögzített elvek és értékek alapján, tiszteletben tartva a szabályokon alapuló nemzetközi rendet; úgy véli, hogy kreativitásra, proaktívabb hozzáállásra, a tagállamok közötti nagyobb egységre és szolidaritásra, valamint a tagállamok kötelezettségvállalására és erőforrásaira van szükség az EU globális befolyásának növeléséhez, pozitív hatalmi modelljének és a globális kormányzásban betöltött felelős szerepének előmozdításához, valamint ahhoz, hogy közvetlen szomszédságában stratégiai felelősséget vállalhasson;

3. hangsúlyozza, hogy többek között a világ növekvő instabilitása, az egyre konfrontatívabb környezet, a multilateralizmus erodálódása és az önkényuralom fokozódása, valamint a sokrétű globális kihívások, különösen az erősödő konfliktuslégkör, amely az európai kontinens keleti és déli határait is magában foglaló fegyveres konfliktusok folytatódásában és néha újraéledésében ölt testet, a terrorizmus, az éghajlatváltozás és a természeti erőforrásokat fenyegető növekvő veszélyek, az ellenőrizetlen migrációs áramlások, az egészségügyi kockázatok és az olyan hibrid fenyegetések, mint például a félretájékoztatási kampányok, az aktív intézkedések és a kibertámadások miatt az EU-nak ki kell alakítania stratégiai autonómiáját, megerősítve az együttműködést szövetségeseivel; hangsúlyozza e tekintetben annak fontosságát, hogy az Unió bizalmon és kölcsönös előnyökön alapuló stratégiaibb együttműködést alakítson ki harmadik országokkal, valamint hogy szövetségeket építsen ki a hasonló gondolkodású demokráciákkal, beleértve a déli féltekét is, valamint szükség esetén ad hoc koalíciókat hozzon létre más hasonló gondolkodású partnerekkel;

4. e tekintetben hangsúlyozza, hogy az Uniónak világszerte szorosan együtt kell működnie a kulcsfontosságú partnerekkel, és aktív szerepet kell játszania a nemzetközi jog és a multilaterális rendszer kulcsfontosságú intézményeinek védelmében; kitart amellett, hogy erősíteni kell az Unió ENSZ-szel és NATO-val kialakított partnerségét, valamint el kell mélyíteni a további szervezetekkel, például az Európa Tanáccsal, az EBESZ-szel, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN), az Afrikai Unióval, az Amerikai Államok Szervezetével, az Arab Ligával, a Latin-amerikai és Karibi Államok Közösségével (CELAC) és a Mercosurral folytatott együttműködést; fokozott együttműködésre és koordinációra szólít fel az EU és a NATO között, összegyűjtve az ismereteket és az erőforrásokat, valamint elkerülve az átfedéseket egy, a jelenlegi és jövőbeli regionális és globális biztonsági kihívásokra, valamint a konfliktushelyzetekre, az egészségügyi válságokra, az aszimmetrikus és hibrid fenyegetésekre, a kibertámadásokra és a félretájékoztatásra vonatkozó közös, egymást kiegészítő megközelítés kialakítása érdekében; hangsúlyozza a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) fontosságát az emberiesség elleni bűncselekmények kivizsgálásában és az áldozatok védelmében, és üdvözli, hogy az Unió határozottan támogatja a Bíróságot, amely a közelmúltban nyomásgyakorlásnak és támadásoknak volt kitéve;

5. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy példátlan méreteket öltöttek az állami és nem állami támogatást élvező, a társadalmakra pusztító hatást gyakorló dezinformációs és propagandakampányok, többek között az európai szomszédságban és különösen a Nyugat-Balkánon; elítéli az információk manipulálását és fegyverként használását, többek között a rossz szándékú állami, szubállami és nem állami szereplők, valamint az önkényuralmi rendszerű harmadik országok által európai politikai pártok és szereplők közvetlen és közvetett finanszírozására és befolyásolására használt platformok és szervezetek által; üdvözli az uniós intézmények ezen új kihívásra adott oly szükséges válaszát, így például az Unió demokratikus folyamataiba történő külföldi beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó parlamenti különbizottság felállítását, és az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről szóló tanácsi határozat elfogadását ([5]); hangsúlyozza, hogy olyan válaszra van szükség, amely nem korlátozza az alapvető jogokat és szabadságokat; rámutat a hatékony uniós stratégiai kommunikáció fontosságára, és elismerését fejezi ki a stratégiai kommunikációnak az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belüli megerősítése, valamint a félretájékoztatási kampányok azonosítására és visszaszorítására irányuló erőfeszítései miatt; hangsúlyozza, hogy az EU-nak tovább kell erősítenie kapacitásait a demokráciát fenyegető álhírek és félretájékoztatás elleni proaktív küzdelem terén, és javítania kell biztonsági kultúráját információs és kommunikációs hálózatainak hatékonyabb védelme érdekében; felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a hibrid fenyegetésekkel és az önkényuralmi rendszerek – különösen a demokratikus kormányzásra és a magánvállalkozásokra világszerte gyakorolt – rosszindulatú befolyásával szembeni kollektív önvédelem és együttműködési keret előmozdításában; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak meg kell erősítenie szövetségeit más globális demokratikus szereplőkkel az ilyen fenyegetésekkel szembeni globális fellépés érdekében, többek között megreformált, ellenállóbb multilaterális intézmények révén;

6. kitart amellett, hogy az EU kül- és biztonságpolitikáját az EUSZ 21. cikkében meghatározott célkitűzések – így a demokrácia, az emberi méltóság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok, többek között a vallás vagy meggyőződés szabadsága, valamennyi kisebbség és vallási közösség, többek között a keresztények, zsidók, muzulmánok, nem hívők és mások védelme, valamint a nemek közötti egyenlőség támogatása – előmozdításának kell vezérelnie; e tekintetben üdvözli, hogy a Bizottság a közelmúltban úgy határozott, hogy megújítja a vallás és a meggyőződés szabadságának az Európai Unión kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott mandátumát, azonban kéri, hogy a lehető leghamarabb kerüljön sor kinevezésére; kéri az uniós küldöttségeket, hogy kísérjék fokozott figyelemmel az emberi jogok globális helyzetét, azonosítsák a tendenciákat, továbbá támogassák a polgárokat és a civil társadalmi szervezeteket az emberi jogokkal kapcsolatban világszinten tapasztalható negatív tendencia visszafordítására irányuló erőfeszítéseikben; hangsúlyozza, hogy az Unió kül- és biztonságpolitikája hatékonyabb, ha feltételhez kötöttséget alkalmaz a gazdasági és politikai ösztönzőkben; e tekintetben ismét kéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a vízummentesség kedvezményezettjeinek minősülő harmadik országokban az emberi jogok helyzetét és erről rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek, továbbá hogy függessze fel a vízummentességet, ha az érintett országban jogsértést tapasztal; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erősítsék meg a demokráciát támogató uniós programokat világszinten, azzal, hogy előmozdítják a demokráciapárti, alulról építkező folyamatokat, kiépítik az intézmények rezilienciáját és támogatják az európai politikai alapítványokat a demokratikus folyamatok erősítésében; megismétli a 2019. március 13-i ajánlásában megfogalmazott felhívását az EU különleges képviselőinek és különmegbízottjainak reformjára és felülvizsgálatára;

7. kiemeli, hogy az Uniónak kezelnie kell a migráció alapvető okait, köztük az illegális, tömeges migráció kiindulópontját képező harmadik országokban tapasztalható szegénységet, az élelmezés- és táplálkozásbiztonság hiányát, a munkanélküliséget, az instabilitást és a biztonság hiányát; hangsúlyozza, hogy összpontosítani kell a stabil intézmények kialakításának támogatására is, hogy előmozdítsuk a fenntartható társadalmi fejlődést ezekben az államokban;

([5]) A Tanács (KKBP) 2019/797 határozata (2019. május 17.) az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről (HL L 129. I, 2019.5.17., 13. o.).

2021. január 20., szerda

A KKBP ambícióinak új szintje: erősebb politikai akaraton alapuló stratégiai regionális megközelítések

8. felhívja a figyelmet, hogy önmagában egyetlen uniós tagállam sem rendelkezik elegendő képességgel és forrással ahhoz, hogy hatékony választ adjon napjaink nemzetközi kihívásaira; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az Uniónak mindenekelőtt az uniós tagállamok erősebb és valódi, az uniós külpolitikai célok, például a konfliktusmegelőzés és a békemegállapodások együttes elfogadását és előmozdítását, valamint a harmadik országoknak az Unió gyengítésére és megosztására, többek között az európai értékek aláásására irányuló kísérleteivel szembeni fellépést támogató politikai akaratára van szüksége; hangsúlyozza, hogy csak egy olyan erős és egységes, stabil kül-, biztonság- és védelempolitikával rendelkező Európai Unió lesz képes erőteljes szerepet betölteni az új geopolitikai környezetben, amelynek tagállamai támogatják az alelnököt/főképviselőt az elfogadott célok végrehajtásában; kéri az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy koordinálják a Covid19-válságra adandó válaszlépéseiket egymással és a nemzetközi partnereikkel a világjárványra adandó koherens és inkluzív globális válasz előmozdítása érdekében, és e tekintetben üdvözli az „Európa együtt” megközelítést;

9. megismétli az EU globális stratégiájának felülvizsgálatát szorgalmazó felhívását az új geopolitikai dinamika, a jelenlegi fenyegetések, a Covid19-világjárvány és a várhatóan megjelenő kihívások tanulságainak levonása, valamint a KKBP céljainak és eszközkészletének újraértékelése érdekében; kiemeli, hogy a nemzetközi partnerekkel és szövetségesekkel való együttműködésének továbbfejlesztése során az EU-nak fel kell gyorsítania a külpolitikai döntéshozatalt és a hasonlóan gondolkodó partnerekkel való együttműködési képességét a multilateralizmus megerősítése mellett, valamint meg kell erősítenie stratégiai cselekvési kapacitásait, szükség esetén önállóan is; hangsúlyozza, hogy az EU felelőssége a közös diplomáciai, biztonsági, védelmi, gazdasági, egészségügyi és kereskedelmi kérdésekkel kapcsolatos stratégiai autonómiájának megteremtése annak érdekében, hogy kezelje az érdekeinek, normáinak és értékeinek a pandémiát követő világban való védelmével kapcsolatos számos közös kihívást; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy az európai országoknak meg kell őrizniük az arra való képességüket, hogy önállóan döntsenek és cselekedjenek; sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsan hajtsák végre és alkalmazzák a külföldi befektetések kritikus szektorokban történő átvilágítására irányuló mechanizmusokat létrehozó új rendeletet; ösztönzi a tagállamokat, hogy a Többoldalú Exportellenőrzési Koordináló Bizottság hagyatéka alapján alakítsanak ki egy, a többoldalú együttműködést szolgáló új fórumot az aggodalomra okot adó országokba irányuló technológiaexport, kereskedelmi forgalom és az érzékeny beruházások nyomon követése és ellenőrzése érdekében;

10. úgy véli, hogy a KKBP célkitűzéseinek megvalósítása szempontjából még mindig komoly kiaknázatlan lehetőségek rejlenek az uniós külső fellépés valamennyi kemény és puha hatalmi dimenziójának egyesítésében és integrálásában; ezzel összefüggésben emlékeztet, hogy az Európai Parlament – saját különálló és egymást kiegészítő diplomáciai eszközökkel és csatornákkal támogatott – diplomáciai tevékenysége az uniós külpolitika egyik fontos pillére; úgy véli, hogy az Európai Parlamentet ebből adódóan a Bizottság és az EKSZ által támogatott „Európa együtt” megközelítés szerves részét képező szereplőként kell elismerni; rámutat, hogy a Parlament fontos szerepet tölt be a mediáció és a demokrácia támogatása terén, és hogy a parlamenti közgyűlések értékes hozzájárulást biztosítanak az Unió külső tevékenységéhez a biztonság és a védelem tekintetében is, valamint hogy támogatni kell tevékenységüket és szavatolni kell munkájuk megfelelő végzését; felhívja az alelnököt/főképviselőt, valamint a Bizottság és a Tanács elnökét, hogy folyamatosan tájékoztassák a Parlamentet és vonják be az EU külső fellépéseibe;

11. véleménye szerint ahhoz, hogy az Unió kül- és biztonságpolitikája szilárd, önálló és teljesen kifejlett legyen, ugyanilyen jellemzőkkel bíró diplomáciai testületre is szükség van, amely kezdettől fogva kifejezetten európai dimenzióval jött létre; ezzel összefüggésben támogatja, hogy történjenek előrelépések egy európai diplomáciai iskola létrehozása felé, amelynek feladata, hogy egy valódi európai diplomáciai karrier jegyében létrehozza az Unió jövőbeni diplomatáinak független kiválasztási és képzési rendszerét;

12. hangsúlyozza, hogy a KKBP területén a Parlamenttel való konzultációra és a Parlament tájékoztatására vonatkozó, az uniós Szerződésekben rögzített rendelkezéseket át kell ültetni egyértelmű, a releváns dokumentumok, többek között a stratégiatervezetek átlátható és időben történő megosztására irányadó szabályokba; rámutat, hogy lényegesen javítani kell azon, ahogyan a Bizottság és az EKSZ jelenleg eljuttatja a Parlament számára az érzékeny vagy bizalmas információkat; kéri továbbá annak vizsgálatát, hogy miként lehetne javítani a bizottsági ülések, valamint az EKSZ-szel és a Bizottsággal folytatott eszmecserék minőségét, hatókörét és formáját; úgy véli, hogy a Parlament és az alelnök/főképviselő közötti kapcsolatok estében a politikai elszámoltathatóságról szóló 2010. évi nyilatkozat immár nem szolgál megfelelő alapként, és annak helyébe egy intézményközi megállapodásnak kell lépnie, hogy megerősítsék a Parlament demokratikus ellenőrzéssel kapcsolatos jogait a Szerződésekkel összhangban; emlékeztet továbbá azon kérésére, amellyel az EKSZ létrehozásáról szóló tanácsi határozat felülvizsgálatát szorgalmazta;

13. sajnálja, hogy nem történt előrelépés a KKBP-t érintő kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamat javítása terén, ami hatással van az EU nemzetközi színtéren megtett lépéseinek hatékonyságára, gyorsaságára és hitelességére; felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen kezdjenek vitát az egyhangú szavazási eljárás minősített többségi szavazással való felváltásáról legalább a KKBP bizonyos kiválasztott területein, például az emberi jogi kérdésekben hozott döntések és a szankciók vonatkozásában, ami konkrét eszköz lenne az Unió globális színtérre gyakorolt befolyása megerősítésére;

14. üdvözli az új uniós globális emberi jogi szankciórendszer (uniós „Magnyickij-törvény”) elfogadását, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy célzott szankciókat szabjon ki azokra, akik világszerte súlyos emberi jogi jogsértésekért és visszaélésekért felelősek; javasolja, hogy a jövőben terjesszék ki a szankciórendszer hatályát a korrupciós cselekményekre is;

15. felhív a harmadik országokba irányuló export tekintetében tiltott berendezések listájának felülvizsgálatára, hogy elkerülhetők legyenek azok a helyzetek, amelyekben a tagállamok olyan, uniós pénzeszközökből finanszírozott eszközöket biztosítanak, amelyeket esetleg a polgárok elnyomására használnak;

16. támogatja az új együttműködési formákról, mint például az európai biztonsági tanács létrehozásáról szóló európai vitát, mivel eljött az ideje hatékony formációk és intézmények létrehozásának az uniós kül- és biztonságpolitika koherenciájának és befolyásának növelése érdekében; úgy véli, hogy ezt a gondolatot meg kell vitatni az Európa jövőjéről szóló konferencia keretében, és megismétli egy védelmi miniszteri tanács létrehozására irányuló felhívását;

17. rámutat, hogy az Unió elkötelezte magát az ENSZ szerepének a nemzetközi színtéren történő erősítése mellett, és ezért hangsúlyozza, hogy meg kell reformálni az Egyesült Nemzetek rendszerét, erősítve valamennyi ügynökség, szervezet és program fellépéseinek koherenciáját, hogy ezáltal szavatolni lehessen a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend célkitűzéseinek megfelelő megvalósítását; ismételten kéri a tagállamokat, hogy támogassák a Biztonsági Tanács összetételének és működésének reformját, hogy az hatékonyabb és működőképesebb legyen, ami alapvető fontosságú a világ békéjének biztosításához, egy olyan programmal, amely túlmutat a katonai biztonságon, és kiterjed a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek áramlására, az élelmezésbiztonságra, az éghajlatváltozásra, valamint a világjárványokkal szembeni küzdelemre;

18. rámutat, hogy az EU alapvető jelentőséggel bír a demokratikus és választási folyamatok tekintetében történő együttműködés, valamint azok átláthatóságának és legitimitásának védelme szempontjából;

19. elismeri, hogy a Nyugat-Balkán, valamint a keleti és déli szomszédság országainak stabilitása, biztonsága, békéje és jóléte közvetlen hatással van az Unió és tagállamai saját stabilitására és biztonságára, valamint világpolitikai szereplőként való megítélésére; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a Nyugat-Balkán és a keleti partnerség országainak legnagyobb kereskedelmi partnere és befektetője; szorgalmazza az Unió stratégiai felelősségvállalását az Unió szomszédságában, valamint gyorsabb, aktívabb, egységesebb és hatékonyabb szerepvállalását a mediációban és a jelenlegi feszültségek és konfliktusok békés megoldásában, valamint a jövőbeli konfliktusok megelőzésében a szomszédságban; úgy véli, hogy ez a megelőző béketeremtésre irányuló erőfeszítések – többek között a megelőző diplomácia és a korai előrejelző mechanizmusok – előtérbe helyezésével, a kétoldalú együttműködés megerősítésével, a demokratikus erők és a jogállamiság támogatásával, a társadalmi-gazdasági stabilizáció és fejlődés pozitív ösztönzőinek létrehozásával, valamint a társadalmak rezilienciájának megfelelő költségvetési forrásokkal támogatott kiépítésével érhető el; megerősíti a normandiai négyek, a Líbiával foglalkozó berlini konferencia és a minszki csoport melletti határozott kiállását;

20. újólag megerősíti a bővítés mint kulcsfontosságú, átalakító hatású uniós politika melletti elkötelezettségét, és üdvözli a Bizottság felülvizsgált módszertanát és azt, hogy az nagyobb hangsúlyt fektet a bővítési folyamat politikai jellegére; támogatja a nyugat-balkáni országok európai perspektíváját, és üdvözli, hogy az uniós tagállamok – a 2020. május 6-i zágrábi nyilatkozatban foglaltaknak megfelelően – egyértelműen támogatják azt, továbbá üdvözli az Albániával és Észak-Macedóniával folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdéséről szóló határozatot; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy haladéktalanul indítson kormányközi konferenciákat e két országgal, és általánosságban gyorsítsa fel a csatlakozási folyamatot, mivel a nyugat-balkáni országok földrajzi, történelmi és kulturális szempontból Európa részei; sürgeti Bulgáriát, hogy hagyjon fel az Észak-Macedóniával tartandó kormányközi konferencia megnyitásával szembeni ellenállással; hangsúlyozza, hogy ezen országok európai uniós integrációja döntő jelentőségű az egész kontinens stabilitása és biztonsága, valamint az EU befolyása szempontjából a régióban és azon túl; hangsúlyozza, hogy a csatlakozási folyamatnak fenntartható demokratikus, gazdasági és ökológiai átalakulást és társadalmi konvergenciát kell eredményeznie, és biztosítania kell a jószomszédi kapcsolatokat és a regionális együttműködést; emlékeztet, hogy a bővítési folyamat érdemeken alapul, és a koppenhágai kritériumokkal összhangban szigorú és méltányos feltételrendszeren nyugszik; megismétli, hogy a reformok elfogadása érezhető kell legyen a helyszínen, és hangsúlyozza, hogy egyértelmű, átlátható és következetes csatlakozási kritériumokat, valamint folyamatos politikai, pénzügyi (IPA III) és technikai támogatást kell biztosítani a folyamat során, az előrehaladás egyértelmű mérése mellett; hangsúlyozza, hogy a tagjelölt és potenciális tagjelölt országoknak igazodniuk kell az Unió nevében az alelnök/főképviselő által tett vonatkozó KKBP-nyilatkozatokhoz és a tanácsi határozatokhoz;

21. üdvözli a keleti partnerség országaival tartott uniós csúcstalálkozó eredményeit, és reméli, hogy a hat ország valóban elkötelezi magát a demokratikusabb, virágzóbb, igazságosabb, stabilabb, valamint az alapértékekhez és elvekhez közelebb álló társadalmak felépítéséhez szükséges reformfolyamatok mellett; hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országaival és az EU szomszédságpolitikájában részt vevő többi országgal való együttműködést prioritásnak kell tekinteni a KKBP

szempontjából, mivel az EU alapvető érdeke ezen országok fejlődése és demokratizálódása; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a kereskedelmi és társulási megállapodások, az egységes piachoz való hozzáférés és az emberek közötti mélyebb kapcsolatok révén továbbra is erősítsék a gazdasági kapcsolatokat és az összeköttetéseket, többek között – amennyiben minden feltétel teljesül – vízumkönnyítés és vízumliberalizáció útján; hangsúlyozza, hogy a fentiek ösztönzőként szolgálhatnak a demokratikus reformok, valamint az európai uniós szabályok és normák átvételének elősegítéséhez; kéri az Uniót, hogy tartsa fenn a keleti partnerség országai közötti, helyzetre szabott különbségtételt a többért több, kevesebbért kevesebb elve alapján; elismeri a keleti partnerség országainak egyedülálló tapasztalatát és szakértelmét, köztük az uniós közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókhoz, harccsoportokhoz és műveletekhez való hozzájárulásukat, továbbá felszólít az Unió és a keleti partnerség közötti együttműködés szorosabbá tételére az Unióhoz kapcsolódó védelempolitika területén;

22. támogatja a belarusz lakosság szabadság, demokrácia és méltóság iránti igényét, valamint hogy új, szabad és tisztességes elnökválasztásokat tartsanak; elismeri a Koordinációs Tanács mint a tiltakozó belarusz lakosság képviselőjének fontos szerepét; határozottan elítéli a békés tüntetőkkel szemben alkalmazott erőszakos fellépést, és üdvözli a Lukasenka-rezsimmel és magával Aljakszandr Lukasenkával szembeni szankciók elfogadását, valamint megismétli álláspontját, amely szerint nem ismeri el a 2020. augusztus 9-i elnökválasztások meghamisított eredményeit; kéri az Uniót, hogy alaposan vizsgálja felül az EU és Belarusz közötti kapcsolatokat, tekintettel arra, hogy a rezsim a saját nemzetközi jogi kötelezettségvállalásait és az EU-val kötött megállapodásait sem tartja be, továbbá hogy dolgozzon ki ösztönzőket a társadalmi-gazdasági stabilizáció és a demokratikus erők fejlesztése és támogatása érdekében;

23. hangsúlyozza az EU arra irányuló kötelezettségvállalásának fontosságát, hogy támogatja partnerei szuverenitását, függetlenségét és területi integritását a nemzetközileg elismert határaikon belül; aggodalmát fejezi ki az aktív konfliktusövezetek terjedése miatt az EU legközelebbi szomszédságában, valamint a befagyott konfliktusok és a szuverén államokhoz tartozó területek Oroszországi Föderáció általi tényleges megszállása miatt; ismételten elítéli Oroszország Ukrajnával szembeni agresszív politikáját, számos befagyott konfliktusban játszott negatív szerepét és az EU egyes közvetlen szomszédaival szembeni nyomásgyakorlását, valamint a krími tatárok jogainak megsértését, az Azovi-tenger blokádját, Ukrajna fekete-tengeri gázmezőinek folytatódó elfoglalását, valamint Grúzia és Moldova területi integritásának megsértését; továbbra is teljes mértékben elkötelezett a Krím jogellenes annektálásának el nem ismerésére irányuló politika mellett; felszólítja Oroszországot, hogy vállalja felelősségét, használja az Oroszország által támogatott szeparatisták fölötti befolyását és teljeskörűen hajtsa végre a minszki megállapodások szerinti kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza, hogy az EU-nak fokoznia kell fellépését az úgynevezett befagyott konfliktusok békés megoldása érdekében, többek között az érintett harmadik országokkal folytatott párbeszéd keretében, aktívan elő kell mozdítania a nemzetközi jog normáin és elvein, az ENSZ Alapokmányán és az EBESZ 1975. évi Helsinki Záróokmányán alapuló megoldásokat, valamint növelnie kell a konfliktus sújtotta polgári lakosság, az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és a menekültek támogatását; hasonlóképpen követeli, hogy az Orosz Föderáció szüntesse meg Abházia és a Chinvali régió/Dél-Oszétia grúz területek illegális megszállását, és állítsa le a két terület de facto integrálását az orosz közigazgatásba;

24. örömmel veszi tudomásul a Hegyi-Karabahban és Hegyi-Karabah környékén való teljes tűzszünetről szóló, Örményország, Azerbajdzsán és Oroszország által 2020. november 9-én aláírt megállapodást; reméli, hogy ez a megállapodás civilek és katonák életét fogja megmenteni, és nyitottabb perspektívákat fog kínálni e halálos áldozatokat követelő konfliktus békés rendezéséhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a status quo megváltoztatására nem békés tárgyalások, hanem katonai erők révén került sor; határozottan elítéli a polgári lakosság legyilkolását és a civil létesítmények és istentiszteleti helyek lerombolását, valamint hogy jelentések szerint kazettás lőszereket vetettek be a konfliktusban; sürgeti mind Örményországot, mind Azerbajdzsánt, hogy erősítsék meg a kazettás lőszerekről szóló egyezményt, amely átfogóan, haladéktalanul betiltja e lőszerek használatát; hangsúlyozza, hogy továbbra is tartós rendezésre van szükség, és hogy a béke megteremtésének és a régió jövőbeli jogállása meghatározásának folyamatát a minszki csoport társelnökeinek kell irányítaniuk, és annak a csoport alapelvein kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy sürgősen biztosítani kell, hogy a humanitárius segítség eljusson a rászorulókhoz, hogy Hegyi-Karabahban biztosított legyen az örmény lakosság és kulturális öröksége biztonsága, valamint hogy az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és menekültek visszatérhessenek korábbi lakóhelyükre; felszólít a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos állítások megfelelő kivizsgálására és a felelősök bíróság elé állítására; felhívja az EU-t, hogy érdemibben vegyen részt a konfliktus rendezésében, és ne hagyja a régió sorsát más hatalmak kezében;

25. üdvözli a Bizottságnak és a főképviselőnek a déli szomszédsággal fenntartott, megújított partnerségről szóló, hamarosan elkészülő közös közleményét; felszólítja az EU-t, hogy ismerje el mindegyik dél-mediterrán ország sajátosságait a régióval kapcsolatos politikájában; felszólítja az EU-t, hogy erősítse az együttműködést az olyan regionális szereplőkkel, mint az Arab Liga, az Afrikai Unió és az Unió a Mediterrán Térségért, és aktívan támogassa a déli szomszédság országai közötti régión belüli együttműködést mint a biztonság és a fenntartható gazdasági fejlődés elengedhetetlen eszközét; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU észak-afrikai országokkal fennálló kapcsolatait; sajnálja, hogy az úgynevezett barcelonai folyamat kezdete után 25 évvel még mindig nem fejeződött be a déli szomszédság mediterrán országaival közös, a jólét, a stabilitás és a szabadság térségének kialakítása; teljes mértékben támogatja a berlini folyamatot és üdvözöl minden olyan ENSZ-kezdeményezést, amelynek célja, hogy átfogó politikai megoldást találjon a líbiai válságra;

26. hangsúlyozza, hogy az EU-nak nagyobb figyelmet kell fordítania a jelenlegi szíriai konfliktusra, és arra kell törekednie, hogy bíróság elé állítsa a szíriai rezsim tagjait és szövetségeseit, különösen Oroszországot és Iránt, akik felelősek a 2011 óta elkövetett számos háborús bűncselekményért;

27. úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is proaktív szerepet kell játszania a közel-keleti békefolyamatban és a felek közötti megállapodás megkötésében, beleértve a végleges jogállásról szóló megállapodás kérdését is, különös tekintettel arra, hogy meg kell őrizni a feltételeket a két állam elvén alapuló békés megoldáshoz, amely az 1967-es határokon alapul, és amely szerint Jeruzsálem mindkét állam fővárosa, és biztosítja Izrael, valamint egy független, demokratikus, területileg összefüggő és életképes palesztin állam együttélését békében és biztonságban, az önrendelkezési jog alapján és a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásával;

28. tudomásul veszi az Ábrahám-egyezményt, amely normalizálta a diplomáciai kapcsolatokat Izrael, az Egyesült Arab Emírségek és Bahrein között; e tekintetben elismeri az Egyesült Államok szerepét az Ábrahám-egyezmény elősegítésében; rámutat, hogy az olyan arab államok, mint Egyiptom vagy Jordánia, amelyek évek óta diplomáciai kapcsolatokat tartanak fenn Izraellel, jelentős szerepet játszottak a közel-keleti békefolyamatról – többek között a biztonságról és a stabilitásról – szóló párbeszéd előmozdításában; hangsúlyozza, hogy továbbra is fontos beruházni az Izrael és Palesztina közötti érdemi tárgyalásokba; üdvözli, hogy az Ábrahám-egyezmény egyik eleme a ciszjordániai annektálási tervek leállítása volt, és felszólítja az összes felet, hogy tartsák tiszteletben ezt;

29. üdvözli, hogy a palesztin politikai erők a közelmúltban megállapodtak abban, hogy a következő hat hónapban parlamenti és elnökválasztásra kerül sor, és hangsúlyozza, hogy a demokratikus választások továbbra is az Unió egyik kulcsfontosságú prioritását képezik; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a közel-keleti békefolyamatot, és megfelelő pénzügyi forrásokat kell biztosítani az ENSZ közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) által végzett munkához, szoros együttműködésben a nemzetközi adományozóközösséggel;

30. üdvözli az EU azon kötelezettségvállalását, hogy megőrzi az átfogó közös cselekvési tervet, és biztosítja annak valamennyi fél általi teljes körű végrehajtását; hangsúlyozza, hogy ez a többoldalú megállapodás az európai diplomácia egyik döntő fontosságú eredménye, és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozására szolgáló globális architektúra egyik kulcsfontosságú pillére, amely a regionális béke, biztonság és stabilitás kulcsfontosságú eleme, továbbá, hogy az EU teljes körű megőrzésének és végrehajtásának biztosítása; kéri az Egyesült Államokat, hogy tartózkodjon az egyoldalú lépésektől, hozzájárulva ezáltal a regionális és globális békéhez és biztonsághoz, valamint a szabályokon alapuló világrendhez; sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy minden rendelkezésére álló politikai és diplomáciai eszközt használjon fel az átfogó közös cselekvési terv (JCPOA) biztosítására; felszólítja a főképviselőt, tekintettel az Öböl-térségben folyó jelenlegi versengésére, hogy fokozza a politikai párbeszédet a régió országaival annak érdekében, hogy elősegítse a konfliktusok eszkalálódásának visszaszorítását és az inkluzív regionális biztonsági architektúrát, összhangban a Külügyek Tanácsának 2020. január 10-i következtetéseivel; felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy e feladat megkönnyítése érdekében vegye fontolóra egy Öböl-térséggel foglalkozó különmegbízott kinevezését;

31. felszólítja Franciaországot, Németországot és az Egyesült Királyságot mint a JCPOA aláíró feleit, valamint az EU-t és tagállamait, hogy építsenek ki egységet, visszatartó erőt és ellenálló képességet a harmadik országok másodlagos szankcióival szemben, és hajtsanak végre intézkedéseket az EU jogos érdekeinek védelme érdekében, többek között a kereskedelmi ügyleteket támogató eszköz teljes működésbe lépésén keresztül; elutasítja, hogy az Egyesült Államok újra egyoldalú, területen kívüli hatályú szankciókat szabott ki, miután kilépett a JCPOA-ból, mivel ez aláássa az EU legitim gazdasági és külpolitikai érdekeit, különösen azáltal, hogy akadályozza az Iránnal folytatott humanitárius kereskedelmet a Covid19-világjárvány idején; felszólítja az Egyesült Államokat, hogy feltétel nélkül csatlakozzon újra a JCPOA-hoz, aminek együtt kell járnia Irán sürgetésével arra, hogy visszatérjen a megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak teljes körű betartásához; e tekintetben elítéli Irán azon döntését, hogy megkezdi az urán 20 %-ra történő dúsítását, ami a nukleáris megállapodás közvetlen és súlyos megsértésének minősül;

32. tudomásul veszi a Jemennel foglalkozó kiemelkedő nemzetközi és regionális szakértőkből álló ENSZ-testület jelentését, amely megállapította, hogy Jemen kormánya, a húszik, a Déli Átmeneti Tanács, valamint a Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek által vezetett koalíció tagjai súlyosan megsértették a nemzetközi emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, ami háborús bűncselekménynek minősül, mint például a polgári személyek és polgári objektumok elleni megkülönböztetés nélküli támadások; felszólítja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a legsúlyosabb bűncselekmények ne maradjanak büntetlenül, támogatva többek között azt, hogy a jemeni helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalják; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vezessenek be célzott szankciókat Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek azon tisztviselői ellen, akik érintettek az állítólagos háborús bűncselekményekben; újra megismétli a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy vessenek véget az Szaúd-Arábiának és az Egyesült Arab Emírségeknek történő fegyverértékesítésnek, ami csak megnehezíti számukra a konfliktus fenntartását és a jemeni nép szenvedésének elhúzódását;

2021. január 20., szerda

33. úgy véli, hogy az EU-nak sürgősen jobb geopolitikai és általános stratégiát kell meghatároznia a Törökországgal való rövid, közép- és hosszú távú kapcsolataira vonatkozóan, különös tekintettel a demokrácia folyamatos erodálódására, Törökország fokozódó külpolitikai érdekérvényesítésére, amely hozzájárul a feszültségek eszkalációjához és destabilizáló szerepet játszik, veszélyeztetve ezzel a Közel-Kelet, a Dél-Kaukázus, és a Földközi-tenger keleti térségének regionális békéjét és stabilitását, továbbá tekintettel a szíriai, iraki, líbiai és hegyi-karabahi konfliktusokban játszott szerepére;

34. elszólítja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a Földközi-tengeren, és legyen képes garantálni a térség stabilitását, a szervezett bűnözés, a terrorizmus és az illegális migráció elleni küzdelem szempontjából is; kiemeli, hogy az új migrációs és menekültügyi paktummal kapcsolatban folyamatban lévő jogalkotási munka kulcsfontosságú lehetőséget kínál az uniós társjogalkotók számára az uniós menekültügyi és migrációs politika javítására a Törökországtól való függés csökkentése terén;

35. ismételten hangsúlyozza, hogy a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalásokat az emberi jogi helyzet, a demokrácia visszaszorulása és a Törökországon belüli jogállamisággal kapcsolatos kihívások fényében hivatalosan befagyasztották; úgy véli, hogy a Törökországgal fenntartott kapcsolatok nem alapulhatnak egy illuzórikus és elavult csatlakozási folyamaton; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió, annak tagállamai és Törökország közös stratégiai érdeke, hogy a Földközi-tenger keleti térségében stabil és biztonságos környezet jöjjön létre; emlékeztet azonban arra, hogy az alapvető párbeszéd, amelynek e stabil és biztonságos környezet kialakításakor érvényesülnie kell, csak az egyoldalú provokációk elkerülése, és különösen a katonai, haditengerészeti vagy légi műveletek elkerülése révén valósulhat meg; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az EU teljes szolidaritást vállal tagállamaival, Görögországgal és Ciprussal;

36. megerősíti, hogy az Unió saját és tagállamai érdekeinek védelme érdekében készen áll a rendelkezésére álló valamennyi eszköz és lehetőség alkalmazására, beleértve az EUSZ 29. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 215. cikkében előírt eszközöket és lehetőségeket is; emlékeztet a Tanács 2019. október 14-i következtetéseire, amelyben felszólították a tagállamokat, hogy 2008/944/KKBP közös álláspont rendelkezései alapján nemzeti szinten szigorú álláspontot képviseljenek a Törökországgal kapcsolatos nemzeti fegyverexport-politikájukat illetően, ami magában foglalja a regionális stabilitásra vonatkozó negyedik kritérium szigorú alkalmazását is, és felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Tanácsot, hogy fontolják meg egy olyan kezdeményezés bevezetését, amely arra kötelezné az összes tagállamot, hogy e közös állásponttal összhangban állítsák le a Törökországba irányuló fegyverkivitel engedélyezését; emlékeztet a Tanács 2020. október 1-i következtetéseire, amelyek hangsúlyozzák, hogy az EU minden rendelkezésére álló eszközt és lehetőséget fel fog használni, többek között szankciórendszert fog bevezetni Törökországgal szemben saját és tagállamai érdekeinek védelme érdekében; megismétli, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett felhívása mindaddig fennáll, amíg Törökország folytatja a jelenlegi jogellenes, egyoldalú fellépéseit a Földközi-tenger keleti térségében, amelyek ellentétesek bármelyik uniós tagállam szuverenitásával és a nemzetközi joggal, és amíg nem kezdeményez párbeszédet a nemzetközi jog alapján; felszólítja a NATO vezetését, hogy a leghatározottabban közölje Törökországgal, hogy nem fogja eltűrni az ország agresszív fellépéseit a többi NATO-taggal szemben;

37. határozottan elítéli a Törökország és Líbia közötti két egyetértési megállapodás aláírását a tengeri övezetek körülhatárolására és az átfogó biztonsági és katonai együttműködésre vonatkozóan, amelyek kölcsönösen összefüggenek egymással, és egyértelműen sértik a nemzetközi jogot és az ENSZ Biztonsági Tanácsának líbiai fegyverembargót előíró határozatát;

38. a leghatározottabban elítéli Törökország destabilizáló szerepét, amely tovább csökkenti az egész Dél-Kaukázus régió törékeny stabilitását; felszólítja Törökországot, hogy tartózkodjon a hegyi-karabahi konfliktusba való bármilyen beavatkozástól, és hagyjon fel destabilizáló cselekedeteivel, továbbá aktívan mozdítsa elő a békét; határozottan elítéli továbbá, hogy Törökország külföldi terrorista harcosokat szállított Szíriából és máshonnan Hegyi-Karabahba, ahogy azt a nemzetközi szereplők, köztük az EBESZ minszki csoportjának társelnök országai is megerősítették; sajnálja, hogy Törökország szándéka az EBESZ minszki csoportjának destabilizálása, mivel törekszik arra, hogy meghatározóbb szerepet játsszon a konfliktusban;

39. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú, és az EU és az Egyesült Királyság kölcsönös érdeke, különösen közös elveik, értékeik és földrajzi közelségük miatt, továbbá hosszú távú stratégiai együttműködésük okán, hogy megállapodás szülessen a kül-, biztonság- és védelempolitikai kihívásokra adandó közös válaszlépésekről a multilateralizmus, a konfliktusok párbeszéden és diplomácián keresztül történő rendezésének és a nemzetközi jognak az elvei alapján, szem előtt tartva, hogy a legtöbb nemzetközi fenyegetés azonos intenzitással érinti mindkét felet; üdvözli az EU és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás megkötését, amely egyértelműséget és biztonságot nyújt mindkét fél polgárai és vállalkozásai számára; hangsúlyozza, hogy jelenleg vizsgálja a megállapodást, és minden részletében szorosan nyomon kívánja követni az EU és az Egyesült Királyság közötti megállapodás végrehajtását;

40. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti együttműködés továbbra is alapvető és kiemelt fontosságú az EU közös kül- és biztonságpolitikájában; szorgalmazza, hogy a felek a kölcsönös tisztelet alapján több erőfeszítést tegyenek a szilárd és megújított transzatlanti partnerség felé, és konkrét intézkedéseket tegyenek a multilateralizmus, a jogállamiság, az emberi jogok, a transzatlanti biztonság és gazdasági együttműködés, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem előmozdítására, valamint a szabályokon alapuló nemzetközi rendszer fenntartására a jelenlegi és jövőbeli kül-, biztonsági és kereskedelmi kihívások és válságok kezelése érdekében, különös tekintettel a jelenlegi egészségügyi vészhelyzetre és az azzal járó gazdasági, társadalmi, biztonsági és politikai kihívásokra;

41. kitart amellett, hogy a transzatlanti partnerséget meg kell újítani a világjárvány és más főbb nemzetközi kihívások, például az éghajlatváltozás hatékonyabb kezelése érdekében; elismeri, hogy új alapot kell találni az EU és az USA közti együttműködésnek a nacionalista, önkényuralmi és hegemonikus törekvések ellen, a Közel-Keleten és az Öböl-térségben tapasztalható expanzív feszültségek ellen, továbbá az egyre meghatározóbbá váló gazdasági szereplők révén kialakuló multipolaritás, valamint a jelenlegi gazdasági válság ellen az Atlanti-óceán mindkét partján; üdvözli az EU kezdeményezését, hogy transzatlanti párbeszédet indítson Kínáról;

42. úgy véli, hogy egy ilyen partnerség csak a közös értékeken és érdekeken, valamint a nemzetközi jog és a nemzetközi intézmények tiszteletén, továbbá a bizalmon alapuló kapcsolaton, működhet, amelyre az elmúlt években sajnos hatással voltak a túlzott egyoldalú fellépések, amelyek azokat a multilaterális kereteket is gyengítették, amelyekhez az EU és tagállamai kapcsolódnak; e tekintetben sajnálatát fejezi ki Donald Trump amerikai elnök kormányának egyoldalú tendenciái miatt; rámutat arra, hogy a gyengébb nyugati kötelékek lehetővé teszik az illiberális államok számára, hogy betöltsék azt az űrt, ami a vezetői szerep terén keletkezett a nemzetközi színtéren; reményét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Államok visszafordul arról útról, amelyen az elmúlt években elindult, kivonulva a szabályokon alapuló multilaterális világrendből, és lehetővé teszi a szoros egységben történő transzatlanti fellépéshez való visszatérést, amely teljes mértékben összhangban áll az EU és az USA által közösen vallott értékekkel és alapelvekkel; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az európai NATO-tagországoknak nagyobb felelősséget kell vállalniuk a transzatlanti tér védelmével kapcsolatos terhek megosztásában, és reagálniuk kell az új hibrid fenyegetésekre; hangsúlyozza, hogy több szinergiát eredményezne, és lehetővé tenné a globális kihívások jobb kezelését, ha a jövőben egyesítenék az erőket az Egyesült Államokkal a béketeremtő törekvésekben;

43. a leghatározottabban elítéli az Egyesült Államok Kongresszusa ellen elkövetett tömeges támadást a zavargók által, akiket Donald Trump elnök összeesküvés-elméletei és azon megalapozatlan állítása szítottak fel, hogy a 2020. november 3-i elnökválasztást manipulálták; bízik abban, hogy az USA biztosítja a hatalom békés átadását Joseph Biden megválasztott elnöknek és Kamala Harris megválasztott alelnöknek; riasztónak tartja a populizmus és a szélsőségesség terjedését az Atlanti-óceán mindkét partján, és hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell védeni a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot világszerte;

44. határozott és egységes álláspont fenntartását kéri az Oroszországi Föderáció tekintetében, többek között az EU öt politikai alapelvének felülvizsgálata révén; szorgalmazza egy új EU–Oroszország stratégia kidolgozását, amely egyértelmű jelzést küldene az orosz társadalom demokráciát pártoló részének arról, hogy az EU továbbra is hajlandó a kapcsolatfelvételre és az együttműködésre; felhív a szankciórendszer szigorítására, különösen az Alekszej Navalnij elleni, orosz területen, az Oroszországban kifejlesztett „novicsok” típusú katonai idegméreggel végrehajtott gyilkossági kísérlettel kapcsolatos jelenlegi fejlemények tükrében; üdvözli, hogy a Külügyek Tanácsa korlátozott intézkedéseket fogadott el a vegyi fegyverek bevetésével kapcsolatban az Alekszej Navalnij meggyilkolására irányuló kísérlet során; ismételten felszólít a mérgezés független nemzetközi kivizsgálására;

45. megismétli, hogy a minszki megállapodások tiszteletben tartása az EU és Oroszország közötti kapcsolatokban bekövetkező bármilyen lényeges változás kulcsfontosságú feltétele; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország negatív szerepet játszik a félretájékoztatási kampányokban és az EU és a Nyugat elleni hibrid hadviselés egyéb formáiban, amelyek célja belső kohéziónk és ezáltal a globális színtéren a hatékony fellépésünk gyengítése; elítéli továbbá az EU területén elkövetett célzott gyilkosságokat és a vegyi fegyverek használatát, valamint az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos nehéz belső helyzetet; hangsúlyozza, hogy nyomást kell gyakorolni az Oroszországi Föderációra a nemzetközi jog és a nemzetközi szerződések betartása érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország ismételten megsértette a fegyverzet-ellenőrzési megállapodásokat és normákat, ami a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződés (INF-szerződés) összeomlásához vezetett, továbbá hogy megsértette a vegyifegyver-tilalmi egyezményt azzal, hogy katonai ideggázokat vet be mind belföldön, mind pedig az EU területén;

46. hangsúlyozza, hogy Afrika fontos stratégiai partner a multilaterális rendszerben; üdvözli az EU–Afrika stratégia átalakítására és jelentős mértékű korszerűsítésére irányuló jelenlegi erőfeszítéseket egy olyan modell alapján, amely nem az adományozó–kedvezményezett viszonyra épül, hanem az egyenlő felek közös és összehangolt partnerségén alapul, valamint a kölcsönösen előnyös kapcsolatok kialakításán a kölcsönös érdekek és felelősségek világos megértésével, a méltányos, emberközpontú és fenntartható partnerség kialakítása céljából, többek között az emberi jogok, a biztonság és a terrorizmus elleni küzdelem terén folytatott együttműködés tekintetében; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy külön figyelmet kell fordítani a Szahel-övezet helyzetére, tekintettel a fokozódó instabilitásra, valamint arra, hogy ami ebben a régióban történik, az jelentős közvetlen és közvetett következményekkel jár az Unióra nézve; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU a szolidaritás eszméjét képviselje a líbiai helyzet fejleményeire tekintettel, valamint vegye tekintetbe az emberi jogokat a fejlesztési segélyezési politika és a gazdasági partnerségi megállapodások terén; közös uniós megközelítést és erőfeszítést

2021. január 20., szerda

szorgalmaz az Unió és Afrika közötti kapcsolatok, valamint az Uniónak a kontinenssel kapcsolatos tudatossága és az iránti való elkötelezettségének megerősítésére; emlékeztet arra, hogy az európai jelenlét és hiteles elkötelezettség kulcsfontosságú a humanitárius és társadalmi-gazdasági kihívások enyhítésében;

47. megjegyzi az európai kapacitásépítési és képzési missziók fontosságát Afrika békéjének, biztonságának és stabilitásának előmozdítása szempontjából; ismételten hangsúlyozza az Afrikában, különösen a Szaharától délre fekvő és a Szahel-övezetben végrehajtott uniós stabilizációs missziók és műveletek fontosságát, és felhívja az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy biztosítsák az afrikai KBVP-missziók megbízatásának és eszközeinek megerősítését, biztosítva számukra az ahhoz szükséges eszközöket, hogy továbbra is hatékonyan működve nézhessenek szembe az előttük álló súlyos kihívásokkal; kiemeli az EU vezető szerepét a konfliktusok diplomáciai és békés rendezésében, ideértve a közvetítési kezdeményezéseket, valamint a lefegyverzési, leszerelési és reintegrációs (DDR) programokat;

48. úgy véli, hogy a Latin-Amerikához és a Karib-térséghez fűződő megerősített kapcsolat központi szerepet játszik az EU geopolitikai stratégiájában a világban; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell erősítenie az EU és az ENSZ-tagok egyharmadát képviselő latin-amerikai országok közötti, közös értékeken és elveken alapuló kapcsolatokat, különösen a többoldalú, szabályokon alapuló rend védelme, a zöld menetrend előmozdítása, valamint a szegénység és az egyenlőtlenségek elleni küzdelem terén; sürgeti az Uniót, hogy tartsa fenn pozícióját a latin-amerikai országok előnyben részesített partnereként, tekintettel arra, hogy a régióban más geopolitikai szereplők egyre nagyobb teret foglalnak el;

49. ebben a tekintetben célzott és sokrétű szerepvállalást szorgalmaz a régióban, egy közös uniós értelmezési kerettel támogatva olyan stratégiák ösztönzésére, amelyek elősegítik a közös kihívások együttes kezelését, például a béke, a biztonság és a jólét előmozdítását, miközben biztosítja a közös frontot az éghajlatváltozás okozta fenyegetésekkel szemben; kiemeli, hogy Latin-Amerika fontos az Európai Unió számára, és kéri, hogy ezt a térséget tekintsék továbbra is geostratégiailag nagy jelentőséggel bíró régiónak a közös kül- és biztonságpolitika szempontjából, közreműködve a demokrácia és az emberi jogok régión belüli előmozdításában, és hozzájárulva a térség gazdasági fejlődéséhez; hangsúlyozza, hogy a jogállamiság és a stabil politikai és jogi keret tiszteletben tartása, ideértve a korrupció és a büntetlenség elleni küzdelmet is, valamint a demokrácia felé tett előrelépések és az emberi jogok tiszteletben tartása és az alapvető szabadságok előmozdítása a mélyebb integráció és a Latin-Amerikával és a Karib-térség országaival folytatott együttműködés sarokkövei; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani és véghez kell vinni a Chilével és Mexikóval fennálló átfogó megállapodások, valamint az EU–Mercosur társulási megállapodás megújítását, és hangsúlyozza, hogy a fenti országok az EU kulcsfontosságú szövetségesei és partnerei; súlyos aggodalmának ad hangot a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartásának hiánya, valamint a demokratikusan megválasztott ellenzéki vezetők, újságírók, hallgatók és emberi jogi jogvédők, különösen a környezetvédelmi kérdésekkel foglalkozó jogvédők és az ügyvédeik elleni támadások miatt;

50. ismételten hangsúlyozza támogatását a kolumbiai békefolyamat és annak teljes körű végrehajtása mellett, amely döntő jelentőségű a kolumbiaiak jövője és a régió stabilizálása tekintetében; erőteljes közös álláspont fenntartását szorgalmazza a venezuelai rendszerrel, valamint a Nicolás Maduro rezsimje által elkövetett emberi jogi jogsértésekkel szemben, többek között a szankciórendszer vonatkozásában, különös tekintettel a közelmúltbeli történésekre, valamint a különböző szervezetek, köztük az ENSZ által nemrégiben megfogalmazott panaszokra;

51. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU olyan egységes, realisztikus, hatékony, határozottabb és önállóbb stratégiát kövessen, amely az EU egészének érdekében egyesíti az összes tagállamot és alakítja a Kínai Népköztársasággal (KNK) fennálló kapcsolatokat, ahol proaktívan és határozottan törekednie kell az európai értékeken és érdekeken alapuló, kiegyensúlyozottabb és kölcsönösebb gazdasági kapcsolatokra, különös tekintettel az emberi jogok tiszteletben tartására és a vallás és a meggyőződés szabadságára; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió Kínával kapcsolatban közös megközelítés kialakítására törekedjen az Egyesült Államokkal és más hasonló gondolkodású partnerekkel;

52. kéri, hogy az EU Kínával kapcsolatos politikája a következő elveken alapuljon: együttműködés, ha lehetséges; verseny, ha szükséges; konfrontáció, ha szükséges; emlékeztet arra, hogy Kína határozott nyilvános diplomáciája számos országot hozott függő helyzetbe a beruházásaitól és a hiteleitől; hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak fontos beruházóként és a fejlesztési támogatás adományozójaként világszerte aktívan növelnie kell jelenlétét és láthatóságát a partnerországokban;

53. arra ösztönzi a Kínai Népköztársaságot, hogy vállaljon nagyobb felelősséget a globális kihívások kezelésében, ugyanakkor lehetőség szerint őrizze meg a többoldalú kereteken belüli együttműködést, beleértve különösen az ambiciózusabb éghajlati fellépést a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzésekkel összhangban, valamint a Covid19-világjárványra adott többoldalú válaszok támogatására, többek között a betegség okai nemzetközi kivizsgálásának lehetővé tételével; elítéli a kínai félretájékoztatást a Covid19-világjárvány eredetéről, továbbá elítéli a multilaterális rendszer manipulációját, a kínai rosszindulatú befolyás, a kibertámadások és a korrupt befektetési projektek terjesztését; elismerően nyilatkozik a Tajvan által a koronavírus terjedésének megfékezése érdekében tett erőfeszítésekről és az EU-val vállalt szolidaritásáról, amit az is bizonyít, hogy a világjárvány alatt több mint hétmillió műtéti maszkot adományozott több tagállamnak;

54. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy továbbra is közölje Kínával, hogy az EU nem fogja eltűrni az emberi jogok további megsértését Hongkongban, Tibetben és Hszinjangban, sem pedig a kisebbségekkel szembeni bánásmódot, továbbá, hogy játsszanak döntő szerepet a nemzetközi színtéren Hongkong autonómiájának biztosítása terén; elítéli, hogy Kínában megsértették az „egy ország, két rendszer" modellt a nemzetbiztonsági törvény elfogadásával, amely súlyosan aláássa Hongkong nagyfokú autonómiáját, és káros hatással van az igazságszolgáltatás függetlenségére és a véleménynyilvánítás szabadságára Hongkongban; aggodalmának ad hangot a nemzetbiztonsági törvény Hongkongban történő bevezetése által a Kína és Tajvan közötti kapcsolatra gyakorolt hatások miatt; hangsúlyozza, hogy Hongkong autonómiájának Peking általi folyamatos aláásása nemcsak Kína kétoldalú szerződésekből és a nemzetközi jogból eredő kötelezettségeivel ellentétes, hanem megkérdőjelezi Peking hiteles partnerként betöltött szerepét is; megjegyzi, hogy a Parlament figyelembe fogja venni az emberi jogok ellen Kínában és Hongkongban elkövetett jogsértéseket, amikor arra kérik, hogy hagyja jóvá a Kínával kötendő átfogó beruházási megállapodásokat és más jövőbeni kereskedelmi megállapodásokat; arra bátorítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a Külügyek Tanácsa által 2020. július 28-án elfogadott intézkedéscsomagot, valamint a Parlament 2020. június 19-i állásfoglalását ([6]); kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan lépjenek fel az ujgurok, valamint más etnikai és vallási kisebbségi csoportok, különösen a keresztények és a tibetiek brutális üldözése ellen; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy az EU globális emberi jogi szankciórendszere keretében fogadjanak el szankciókat azon kínai tisztviselőkkel és állami irányítású szervezetekkel szemben, akik felelősek az ujgurok tömeges fogva tartásának és kényszermunkára küldésének politikájáért Kínában;

55. megerősíti, hogy az Unió továbbra is szoros figyelemmel kíséri a tajvani helyzetet, valamint az EU és a Kínai Köztársaság (Tajvan) közötti politikai és kereskedelmi kapcsolatok továbbfejlesztését; felszólítja Kínai Népköztársaságot, hogy a nemzetközi jognak megfelelően békésen rendezzen minden szárazföldi és tengeri határvitát, és kerülje a Dél-kínai-tenger destabilizálását célzó provokatív katonai lépéseket; hangsúlyozza, hogy az Indiai- és Csendes-óceán térségében a béke, a stabilitás és a hajózás szabadságának megőrzése továbbra is kritikus fontosságú az EU és tagállamai érdekei szempontjából; súlyos aggodalommal veszi tudomásul, hogy a közelmúltban fokozódott a feszültség az indiai-kínai határon, valamint a Dél-kínai-tengeren és a Tajvani-szorosnál, beleértve Kína Tajvannal szembeni egyre provokatívabb katonai manővereit is; felszólítja az összes érintett felet, hogy konstruktív párbeszéd útján békésen rendezzék nézeteltéréseiket, és tartózkodjanak a status quo megváltoztatása érdekében tett egyoldalú fellépéstől; úgy véli, hogy a Kína és Tajvan közötti kapcsolatokat konstruktív módon kell fejleszteni, destabilizáló kezdeményezések vagy bármelyik fél kényszerítése nélkül, és hogy a Kína és Tajvan közötti kapcsolatokat semmiképpen sem szabad Tajvan polgárainak akarata ellenére megváltoztatni; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vizsgálják felül Tajvannal kapcsolatos szerepvállalási politikájukat, és működjenek együtt a nemzetközi partnerekkel a külföldi fenyegetésektől mentes tajvani demokrácia fenntartásának elősegítése érdekében; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek konkrét intézkedéseket Tajvannak a WHO-ban és a Egészségügyi Világközgyűlésben való megfigyelői tagságának, valamint más nemzetközi szervezetekben, mechanizmusokban és tevékenységekben, valamint a globális betegségmegelőzési hálózatban való részvételének támogatása érdekében;

56. hangsúlyozza, hogy az Uniónak kiemelt figyelmet kell szentelnie azokra a stratégiai régiókra, amelyekre egyre nagyobb nemzetközi figyelem összpontosul, így többek között Afrikkára és az Északi-sarkvidékre, továbbá az indiai- és csendes-óceáni térségre, amelynek esetében az Uniónak koherens válasszal kell szolgálnia Kína expanzív politikájára; hangsúlyozza, hogy tovább kell bővíteni az együttműködést az indiai- és csendes-óceáni térségben lévő, hasonló értékrendű fontos országokkal, például Japánnal, Indiával, Dél-Koreával Ausztráliával és Új-Zélanddal; e tekintetben üdvözli az uniós elvekre és értékekre összpontosító, az indiai- és csendes-óceáni térségre vonatkozó európai stratégia kidolgozására irányuló erőfeszítéseket, amelyek része lehet Ausztrália és a NATO közös katonai gyakorlata a Csendes-óceánon; úgy véli, hogy egy koherens Kína-stratégia részeként, amelyben az EU és a tagállamok szükség esetén együtt tesznek válaszlépéseket, az EU-nak szorosabb együttműködésre kell törekednie a régió országaival és más demokráciákkal, amihez teljes körűen ki kell használni az Európa és Ázsia közötti összeköttetésekre vonatkozó uniós stratégiát; figyelmeztet az erőteljesebb hatalmi törekvéseket tükröző kínai erőfeszítésekre a régióban, különösen Tajvan esetében, ami sok szomszédjával határvitákhoz vezet;

57. hangsúlyozza, hogy ki kell használni az EU–India kapcsolatok javításában rejlő lehetőségeket, figyelembe véve a régióban bekövetkezett fejleményeket és India fontos szerepét a térségben és a világban;

58. üdvözli az Északi-sarkvidékről szóló közös közlemény beillesztését a Bizottság 2021. évi munkaprogramjába; szükségesnek tartja, hogy az EU rendelkezzen egy Északi-sarkvidékre vonatkozó stratégiával;

Az uniós kapacitások és eszközök megerősítése a KKBP keretében

59. hangsúlyozza, hogy támogatja egy olyan közös védelmi politika fokozatos kialakítását és előmozdítását, amelynek célja a KBVP, valamint a Szerződésekben meghatározott célkitűzéseinek és feladatainak megerősítése egy olyan teljes körű védelmi unió létrehozása érdekében, amely elismeri a semleges országok sajátos alkotmányos helyzetét, amely egyértelmű stratégiai célkitűzéseken alapul, és a humánbiztonság és a fenntartható béke felé orientálódik; e tekintetben üdvözli a kezdeményezést, amely a 2022-es évre célként tűzi ki egy „stratégiai iránytű" elfogadását; hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni az EU és a NATO közötti kapcsolatokat, hangsúlyozva azok összeegyeztethetőségét és stratégiai jelentőségét

([6]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0174.

egymás számára; felszólítja az európai országokat, hogy fektessenek többet védelmi képességeikbe, állítsák vissza a NATO-n belüli felelősségvállalásaik egyensúlyát, és váljanak egyenrangúbb partnerré az Egyesült Államokkal; elismeri a KBVP missziói és műveletei békéhez, biztonsághoz és nemzetközi stabilitáshoz való hozzájárulását; elismerését fejezi ki az Európai Békekeret létrehozása terén tett előrelépésről; ragaszkodik ahhoz, hogy túl kell lépni a nyilatkozatokon, és cselekedni kell, különösen azáltal, hogy a szükséges költségvetéssel rendelkező Európai Védelmi Alapon keresztül biztosítják az Európai Unió számára a valóban európai védelmi ipari bázist, valamint az állandó strukturált együttműködés gyorsabb és következetesebb végrehajtását, törekedve az EU stratégiai autonómiájára és lehetővé téve az EU számára, hogy előmozdítsa a védelmi felszerelések integráltabb belső piacát; hangsúlyozza a több érdekelt fél részvételével lefolytatott, inkluzív konzultációk fontosságát, amelyek erősítik a közös stratégiai kultúrát a biztonság és a védelem terén;

60. emlékeztet arra, hogy a nők béke- és biztonsági folyamatokban való részvétele jelentős szerepet játszhat a békemegállapodások sikerességében és fenntarthatóságában, valamint a béke tartósságában és minőségében; hangsúlyozza, hogy a nőkkel, a békével és biztonsággal (WPS) kapcsolatos menetrend előmozdításával, valamint a nők kül- és biztonságpolitikában való egyenlő képviseletével kapcsolatos kötelezettségvállalások és nyilatkozatok gyakran csak retorikaiak, és nem a tényleges végrehajtást célozzák és biztosítják, aminek eredményeként korlátozott előrelépés történik a világban a program céljainak elérése terén; emlékeztet arra, hogy a konfliktusok rendezése sikeresebb, ha a folyamat során tiszteletben tartják a nemek paritását és nemek közötti egyenlőséget, és szorgalmazza az ilyen missziókban – különösen a döntéshozatali folyamatokban – a nők részvételének növelését, valamint a nők vezetői tisztségeit; továbbá szorgalmazza, hogy szisztematikusabban érvényesítsék a nemi dimenziót ezen missziókban, hogy a nemek közötti egyenlőségre és a WPS-re vonatkozó képzések kötelezővé váljanak az EU által bevetett összes katonai és polgári személyzet körében, ideértve az EKSZ közép- és felsővezetői szintjét, valamint a KBVP-missziók és -műveletek vezetőit és parancsnokait, valamint aktívan járuljanak hozzá az ENSZ BT nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. sz. határozatának végrehajtásához; konkrét és mérhető célkitűzések bevezetését szorgalmazza az EKSZ vezető tisztségeiben a sokszínűség és a nők jelenléte tekintetében, ideértve azt a célkitűzést is, hogy elérjék a nők 50 %-os arányát a vezetői tisztségekben, a küldöttségek vezetői, az EU különleges képviselői, valamint a KBVP-missziók és -műveletek vezetői körében; szorgalmazza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, készülő III. cselekvési tervet (GAP III) és a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos cselekvési tervet (WPS) ültessék át nemzeti cselekvési tervekbe, beleértve a félidős értékelést is, valamint hogy a WPS cselekvési tervet mellékletként csatolják a GAP III-hoz;

61. hangsúlyozza, hogy az Uniónak vezető szerepet kell vállalnia világszinten a pandémia következményeinek kezelésében, és ehhez megfelelő pénzügyi forrásokra van szükség; hangsúlyozza, hogy a külső fellépés és a védelem terén ambiciózusabb többéves pénzügyi keret (MFF) szükséges, egyebek mellett meg kell emelni a KBVP, a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI), az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III), az Európai Védelmi Alap (EDF), továbbá felhívja a Tanácsot, hogy biztosítsa az Európai Békekeret mielőbbi jóváhagyását; sajnálja, hogy a Tanács az új többéves pénzügyi keretben a külső finanszírozási eszközök csökkentését javasolta, és a Next Generation EU helyreállítási csomagokon keresztül nem nyújtanak finanszírozást; hangsúlyozza, hogy ezek a csökkentések akadályozhatják az EU globális szerepét, és csapást mérhetnek az EU azon képességére, hogy stabilizálja és átalakítsa a csatlakozó országokat; kiemeli, hogy a Parlamentet érdemben be kell vonni a stratégiai irányításba, az éves és többéves munkaprogramokba és az új külső finanszírozási eszközök ellenőrzésébe; emlékeztet arra, hogy a következő többéves pénzügyi keretben jelentősen növelni kell az EU polgári konfliktusok megelőzésére szolgáló költségvetési forrásait, továbbá növelni kell a béketeremtés, a párbeszéd, a közvetítés és a megbékélés finanszírozását;

62. felszólít a védelmi képességek megerősítésére, prioritásként kezelve a képességfejlesztési terv és a koordinált éves védelmi szemle (CARD) keretében azonosított képességbeli hiányosságokat, mégpedig olyan mélyreható együttműködési tevékenységek révén, mint az összevonás és megosztás, valamint az érdemi projektek megfelelő finanszírozása, ambiciózusabb állandó strukturált együttműködés (PESCO), az EFA, továbbá a katonai mobilitás és az európai űrprogram; megjegyzi, hogy ezeknek a lépéseknek a NATO és a transzatlanti kapcsolatok szempontjából is hasznosnak kell lenniük; hangsúlyozza, hogy az uniós védelmi együttműködésben nagyobb koherenciára van szükség az uniós eszközök és mechanizmusok között, és e tekintetben felszólít az erőforrások optimalizálására a kiadások és eszközök szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében; felszólít az EKSZ stratégiai kommunikációs részlegének fokozottabb támogatására, személyi állományának megerősítésére, valamint a részleg megfelelő költségvetési forrásokkal való ellátására azzal a feltétellel, hogy független mélyreható értékelést készítenek a múltbeli és jelenlegi tevékenységeiről; szorgalmazza az EKSZ stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportja megbízatásának felülvizsgálatát az újonnan megjelenő szereplők, például Kína külföldi beavatkozásának kezelése érdekében;

63. megismétli az EU tengerbiztonsági stratégiájának erőteljesebb támogatására irányuló felhívását, mivel a hajózás szabadságának fenntartása egyre nagyobb kihívást jelent mind világszinten, mind pedig a szomszédság tekintetében; hangsúlyozza, hogy a hajózás szabadságát mindig tiszteletben kell tartani; a globális tengeri tájékoztatás hatékony kezelésének elérése érdekében javasolja az intézmények, szervezetek és nemzeti hatóságok közötti strukturális koordináció megerősítését és támogatását, különösen a tengeri helyzet ismeretét megalapozó két fő civil és katonai alkotóelem közötti konvergencia lehetővé tételével;

64. rámutat a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) keretében végrehajtott missziók és műveletek jelentőségére; kiemeli, hogy léteznek keretmegállapodások harmadik országokkal ezen országok uniós válságkezelési műveletekben való részvételére irányulóan; megjegyzi, hogy ezek a megállapodások rávilágítanak a békére és biztonságra való törekvés kollektív jellegére;

65. felhívja a figyelmet azokra a közép- és hosszú távú fenyegetésekre, amelyekkel a KKBP-nek a jövőben foglalkoznia kell, így például az önkényuralmi rendszerek, a nem állami szereplők, az éghajlatváltozás, a kiberfenyegetések, a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) támadások, a hibrid fenyegetések, többek között a mesterséges intelligencia szélesebb körű használata, a félretájékoztatási kampányok, az űrverseny és militarizáció, valamint a kialakulóban lévő technológiák, a terrorizmus és az ellenőrizetlen migrációs áramlások jelentette biztonsági kockázatok, a már meglévő geopolitikai kihívások mellett; hangsúlyozza, hogy az EU-nak eredményeket kell elérnie a hibrid fenyegetések meghatározása és felismerése terén; felszólítja az EU-t, hogy hívja fel a figyelmet ezekre a fenyegetésekre, és építse ki a közös ellenállóképességi kapacitást; hangsúlyozza, hogy ezeket a fenyegetéseket csak összehangolt fellépéssel, valamint az európai kutatásba és innovációba történő megfelelő idejű és mértékű befektetéssel lehet elhárítani; üdvözli, hogy az Európai Parlament létrehozta a digitális korban a mesterséges intelligenciával foglalkozó különbizottságot mint olyan fórumot, amely a mesterséges intelligenciához kapcsolódó stratégiai kérdésekkel foglalkozik; fontosnak tartja az uniós szakpolitikák belső és külső dimenziói közötti jobb kapcsolat megteremtését annak biztosítása érdekében, hogy az uniós politikák a közös kül- és biztonságpolitikai célok, köztük az uniós energiapolitika érdekében járjanak el;

66. hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni az uniós kül- és biztonságpolitika koherens éghajlatpolitikai dimenzióját, mivel az éghajlatváltozás egyre inkább a gazdasági, társadalmi és politikai környezetet destabilizáló és a kockázatokat megsokszorozó tényezővé válik;

67. üdvözli, hogy az alelnök/főképviselő immár alkalmazza – a jövőbeli stratégia iránytű megalapozásaképp – a fenyegetések hírszerzésen alapuló elemzését, és felszólít arra, hogy a szóban forgó elemzés eredményéről tartsanak vitát a Parlamentben; üdvözli a Bizottság új, a stratégiai előrejelzés uniós – többek között a kül- és biztonságpolitikai kérdésekkel kapcsolatos – politikai döntéshozatalba való beépítését célzó megközelítését;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamoknak.